

19. Duvans sång.

a.	ST, Nyl. III, 78; även Nyl. Alb. VII n:r I. (A)	j.	RE, S.L.S. 52, 176. (L)
b.	BO, B.F.A. n:r 20 a; även I.N.E. Saml. O.A. (B)	k.	VÖ, R 6, 191, 61; även S.L.S. 125, 17. (H)
c.	PO, Nyl. III, 79.	l.	HO, S.L.S. 367, 155.
d.	KH, R 6, 191, 1. (N)	m.	HO, S.L.S. 508, 45.
e.	SN, S.L.S. 204, 256. (K)	n.	MM, R6, 191, 62; även S.L.S. 125, 17 och S.L.S. 130, 87. (P)
f.	KÖ, S.L.S. 383, 58.	o.	HO, S.L.S. 367, 154.
g.	KO, S.L.S. 383, 54. (E)	p.	LF, R6, 192, 16. (C)
h.	FB, I.N.E. Saml. O. A.	q.	NÄ, S.L.S. 523, 54; även S.L.S. 512, 36. (O)
i.	HO, S.L.S. 352, 102 a.		

MELODI.
Översikt.

a.¹ *Nl*, Strömfors.

Varianter.

Där sit - ter en få - gel på lil - - jo - - na - kvist, han
sjun - - - ger så vac - - - kert om Her - ren Je - su Krist.
För Gud sän - der ut si - - - na nå - - de.

b. *Nl*, Borgå, Kurböle.

Sj. *Lovisa Blomkvist*, f. 1846.

Fonogr. Otto Andersson 1908. Kop. G. Dahlström.

ganska snabbt
Sit - ter en få - - - gel på lil - - jo - - na - kvist, han
sjun - ger så vackert om Her - ren Je - - su Krist. När
Gud sän - der ut si - - na nå - - - de.

¹ Orig. tonart A-dur.

c. *Nl*, Pojo.

Där sit - ter - en få - gel på lil - jo -- na - kvist, han sjun - ger så
vackert om Je - su Krist. I him - me - len är en stor gläd - - je.

d.¹ *Öb*, Korsholm, Tölby.
Sj. *Ulrika Dahlman*.

Uppt. O. R. Sjöberg.

Här sit - ter en du - va på lil - - jo -- na - kvist. I
mid - som - mar ti - den. Hon sjun - ger så fa - - gert om
Je - sum Krist. I him - me - len där var en stor gläd - je.

e. *Nl*, Snappertuna.

Uppt. E. Hedman 1909.

Det sit - ter en du - va på lil - - jo - na - - kvist. I
mid - som - mar -- ti -- den. Hon sjun - ger så vackert om Je - - sum
Krist. I him - me - len där är en stor gläd - - je.

f. *Ål*, Kökar, Helsö.
Sj. *Gustava Nordberg*, f. 1859.

Uppt. Greta Dahlström 1925.

Här sit - ter en du - va på lil - - jo - na - kvist. I
mid - som - mar ti - den. Hon sjun - ger så vackert om Je - - sum
Krist. I him - me - len där är en stor gläd - - je.

¹ Orig. tonart F-dur.

g. Ål, Korpo, Österskär.
Sj. *Anna Johansson*, f. 1874.

Uppt. *Greta Dahlström* 1925.

Där sit - - ter en du - - va på lil - - jor - na kvist. I
mid - som - mars - ti - den. Hon sjun - ger så fa - gert om
Je - sum Krist. I him - me - len där är en stor gläd - je.

h. Åb, Finby, Pettu.
Sj. *Tilda Troberg*.

Uppt. *Otto Andersson*.

I mid - som - mar -
ti - der
him - me - len det är en stor gläd - je.

i. Åb, Houtskär, Bastvik.
Sj. *Matilda Andersson*, f. 1849.

Uppt. *Greta Dahlström* 1923.

Där sit - - ter en du - - va på lil - - jo - na - kvist. I
mid - som - mar - ti - - den. Hon sjun - ger så vac - kert om
Her - ren Je - sus Krist. I him - me - len är en stor gläd - je.

j. Öb, Replot.

Uppt. V. Sjöberg 1896.

Det sit - - ter en få - - gel på lil - - - je - - - - kvist. I
 mid-som-mar - ti - - der. Hon sjun-ger så fa-gert om Her-ren Je - su
 Krist. I him - me-len där är en stor gläd - - - je.

k. Öb, Vörå, Rekipeldo.
Sj. G. Klemits.

Uppt. O. R. Sjöberg 1876.

Här sit - - ter en få - gel på lin - - ne-bärskvist. I mid-sommars-
 ti - den. Han sjun - ger så vac - kert om Je - - su
 Krist. I him-me-len där är en stor gläd - - je.

l. Åb, Houtskär, Sördö.
Sj. Serajina Vestin, f. 1874.

Uppt. Greta Dahlström 1924.

Där sit - - ter en få - gel på lil - jo - na - kvist. Hon sjun - ger så

m. Åb, Houtskär, Iniö.
Sj. Julia Björklund, f. 1876.

Uppt. Alfhiild Adolfsson 1928.

Där sit - - ter en få - gel på lil - jo - na - kvist. Hon sjun - ger så

vac-kert om Her-ren Krist. I him-me-len där är en stor glädje.

n.¹ *Öb, Maxmo.*
Sj. *Kagg.*

Uppt. O. R. Sjöberg 1876.

Det sat-te sig en få-gel på lin --- ne-lövs-kvist. I messommars-
ti -- der. Han sjön -- go så vac-kert om Her-ren Je -- sus
Krist. I him - me - len där är en stor gläd - je.

o. *Åb, Houtskär, Lempnäs.*
Sj. *Anderina Vallenius, f. 1857.*

Uppt. Greta Dahlström 1924.

Det sit-ter en du-va på lil-jor-nas kvist. I mid-som-mar-tid. Hon
sjun-ger så här - ligt om Je - sum Krist. I him - me - len
där är en stor gläd - je.

p. *Öb, Lappfjärd.*
Sj. *J. H. Runbäck.*

Uppt. Gustaf Appelberg 1877.

Och du-van hon sat-te på lil-jo-na kvist. Vad är det för en du-va som
sjun-ger så visst? I him-me-len där ä -- ro stor gläd-je.

¹ Enl. uppt. R 6, 191, 62 tonart a-moll. — Var. fr. Replot (S.L.S. 130, 87): 3. taktens sista ton h; upptakt i t. 7:

Hon   fa - gert om

q. Öb, Närpes, Finby.
Sj. Maria Sjölund, f. 1879.

Uppt. Alfild Adolfsson 1930.

Där sit - - ter en du - - va på lil - - - jo - - na - kvist, på
lil - - jo - na - kvist, på lil - - jo - na - kvist. Hon sjun - ger så vac - kert om
Je - - sum Krist. I him - me - len är en stor gläd - - - je.

TEXT.
Översikt.

A. ST, Alb. Nyl. VII, 190; även Nyl. III, 78. (a) B. BO, I.N.E. Saml. O. A. (b) C. LF, R3, 165, 150. (p) D. NA, S.L.S. 352, 101. E. KO, S.L.S. 383, 55. (g) F. BO, Svenssons saml. 1, 34. G. MA, S.L.S. 1, 172. H. VÖ, R3, 165, 89. (k)	I. VÖ, R3, 165, 90. J. NI, Svenssons saml. 1, 11. K. SN, S.L.S. 204, 257. (e) L. RE, S.L.S. 52, 128. (j) M. KH, S.L.S. 25, 12. N. KH, R3, 165, 88. (d) O. NÄ, S.L.S. 523, 55. (q) P. MM, R3, 165, 3 och 91. (n) Q. KV—KH—SÄ, S.L.S. 25, 12.

Varianter.

A.

Strömfors.

1. Där sitter en fågel på liljonakvist, han sjunger så fagert om Herren Jesu Krist.
— för Gud sänder ut sina nåde —
2. Där stod en bonde och hörde på.
»Vill du med mig följa till himlen i år?»
3. »Så gärna jag ville men kan icke få, ty jag haver barn, som äro ganska små.»
4. »I sköten nu barnen vem som sköta vill,
ty bättre är att höra Herren Jesu Kristi till.»
5. Stod så en krigsman och hörde uppå.
»Vill du med mig följa till himlen i år?»
6. »Så gärna jag ville men jag icke får, ty jag måste bära muskötén i år.»
7. »I bären muskötén vem som bära vill,
ty bättre är att höra Herren Jesu Kristi till.»
8. Sen stod där en jungfru och hörde uppå.
»Vill du med mig följa till himlen i år?»
9. »Så gärna jag ville men jag icke får, ty jag måste bära gullkronan i år.»
10. »I bären gullkronan vem som bära vill,
ty bättre är att höra Herren Jesu Kristi till.»

11. Och klockan sju så sjuknade
jungfrun in,
och klockan nio så låg hon redan lik.

12. De buro det liket allt över en äng,
och där föllo tårar, som där föll regn.

13. De buro det liket allt under en
grön lind,
och alla Guds änglar de hoppa där om-
kring.

14. De lyfte det liket allt uppå en
bår,
jungfru Maja Lisa hon krusa hennes hår.

15. Där växer en lilja uppå hennes
grav,
och den skall stå där till den stora do-
medag.
— för Gud sänder ut sina nåde —

B.

Borgå, Kurböle. Sj. Lovisa Blomqvist, f. 1846. Uppt. Otto Andersson 1908.

1. Där sitter en fågel på liljonakvist.
Han sjunger så vackert om Herren Jesu
Krist.
— när Gud sänder ut sina nåde —

2. Där stod en bonde och lydest
uppå.
»Vill du med mig följa till himmelen i
år?»

3. »Så gärna jag vill, slätt inte jag får,
ty jag skulle hålla hushållet i år.»

4. »Men sköt nu hushållet vem som
det sköta vill,
men bättre är att höra Herren Kristus
till.»

5. Där satt då en fågel på liljona-
kvist,
han sjunger så vackert om Herren Jesu
Krist.

6. Så stod där en krigsman och ly-
dest uppå.
»Vill du med mig följa till himmelen i
år?»

7. »Så gärna jag vill, slätt inte jag
får,
jag skulle sköta små barnen i år.»

8. »Men sköt de små barnen vem som
dem sköta vill;
bättre är att höra Herren Kristus till.»

9. Det satt då en fågel på liljona-
kvist,
han sjunger så vackert om Herren Jesu
Krist.

10. Så stod där en jungfru och lydest
uppå.
»Vill du med mig följa till himmelen i
år?»

11. »Så gärna jag vill, slätt inte jag
får,
ty jag skulle bära brudkronan i år.»

12. »Men bären brudkronan vem
som den bära vill,
men bättre är att höra Herren Kristus
till.»

13. När klockan va sju, så sjuknade
hon,
när klockan slog nie, så låg hon i lik.

14. De lade det liket allt uppå en
bår,
de fruar och hovsfröknar de krusa hen-
nes hår.

15. De förde det liket allt över en
grön äng;
där kommo Herrans änglar och hoppa
däromkring.

16. De lade det liket allt uti en grav;
där skall hon vila till sista domedag.
— när Gud sänder ut sina nåde —

C.

Lappfjärd. Sj. J. H. Runbäck. Uppt. J. E. Wefvar 1875—1876.

1. Duvan hon satte på liljona kvist.
Vad är det för en duva, som sjunger så
visst?
— i himmelen där äro stor glädje —
2. Så kommo där en pige, som sade
alltså:
»Vad är det för en duva, som sjunger
alltså?»
3. Och duvan hon sade till pigona
så:
»Vill du med mig i himmelen gå?»
4. Och pigan hon sade till duvan så:
»Jag måste tjäna bonden ännu ett år.»
5. Så kommo där en prästman, som
sade alltså:
»Vad är det för en duva, som sjunger
alltså?»
6. Och duvan hon sade till prästen så:
»Vill du med mig i himmelen gå?»
7. Och prästen han sade till duvan så:
»Jag måste så ofta vid altaret stå.»
8. Så kommo där en tiggare, som
sade alltså:
»Vad är det för en duva, som sjunger
alltså?»
9. Och duvan hon sade till tiggaren
så:
»Vill du med mig i himmelen gå?»
10. Och tiggaren kastade sin käpp
och sin säck
och följde med duvan till himmelen slätt.
— i himmelen där äro stor glädje —

D.

Nagu, Nötö. Sj. Maria Isaksson, f. 1863. Uppt. Greta Dahlström 1923.

1. Där sitter en fågel¹ på liljonakvist,
— i midsommartiden —
hon sjunger, hon sjunger om Herren
Jesus Krist.
— i himmelen där är en stor glädje —
2. Så stod där en jungfru och lyddes
därpå.
»Säg vill du med mig följa till himmelen
i år?»
3. »Men hur skall jag komma till
himmelen i år,
ty jag känner mig varken sjuk eller sår?»
4. Skön jungfrun spatserade på sin
kära faders gård
ett styng uti vänstra(-ste) sidan hon får.
5. »Kära min moder, ack bädda upp
min säng,
ty jag tror för visso, att döden blir min
vän.»
6. »O kära min dotter, tala icke så,
i år väntar jag dig en kungason att få.»
7. »Ack bättre det är att i himlen stå
brud
än äga på jorden en konungaskrud.»
8. Och jungfrun blev döder och lag-
der uppå bår,
och fröknar och tärnor de krusade hen-
nes hår.

¹ I str. 1¹ även: duva; str. 4¹: uppå kyrkogård; str. 5²: förvisst. *Anm. av uppt.*

9. Och jungfrun blev döder och förd
till kyrkogård,
och elva Guds änglar gick före med sina
ljus.

10. Och jungfrun blev döder och lag-
der uti grav,
— i midsommartiden —
och själve Gud Fader han höll(o) henne
kär.
— i himmelen där är en stor glädje —

E.

Korpo, Österskär. Sj. Anna Johansson, f. 1874. Uppt. Greta Dahlström 1925.

1. Där sitter en duva på liljornakvist,
— i midsommartiden —
hon sjunger så fagert om Jesum Krist.
— i himmelen där är en stor glädje —

2. Hon sjunger, hon sjunger, hon
sjunger allt så:
»Det väntas en jungfru till himmelen i
år.»

3. »Och intet så kommer jag till him-
melen i år,
jag känner mig varken sjuk eller sår.»

4. Och jungfrun hon går på sin kära
faderns gård,
ett sting i sin vänstraste sida hon får.

5. »Ack kära min moder, I bädden
upp min säng,
i år kommer jag varken på åker eller
äng.»

6. »Ack kära min dotter, du tala in-
tet så,
i år är dig ärnat en konungason att få.»

7. »Och bättre är i himmelen vara
brud
än bära på jorden en konungaskrud.»

8. »Ack kära min fader, I skaffen
mig präst,
jag känner att döden bliver min gäst.»

9. »Ack kära min broder, du gör mig
en bår,
ack kära min syster, du krusar mitt
hår.»

10. Och jungfrun vart döder och lag-
der uppå bår,
och fröknar och tårnor de krusade hen-
nes hår.

11. Och jungfrun blev döder och förd
till kyrkogård,
och elva Guds änglar gingo före med
sina ljus.

12. De buro det lik över kyrkogården
fram,
och alla Guds änglar gick före med sång.

13. Och jungfrun blev döder och
lagder uti grav,
— i midsommartiden —
och själva Gud Fader han höll henne kär.
— i himmelen där är en stor glädje —

F.

Borgå, Stor-Pellinge. Uppt. A. P. Svensson.

1. Där sitter en fågel på liljornakvist,
— i de midsommartider —
han sjunger så fagert om Herren Krist.
— i himmelen är alltid en stor glädje —

2. Hon sjunger, ja hon sjunger och
hon sjunger allt så:
«Det väntas sköns jungfru till himme-
len i år.»

3. »Intet så kommer jag till himmelen
i år,
jag känner mig varken sjuk eller sår.»
4. Sköns jungfru hon gångar på fa-
der sin gård,
ett stick i sin vänstra sida hon får.
5. »Käraste min moder, I bädden nu
min säng,
i år kommer jag ej på åker eller äng.»
6. »Käraste min dotter, du tala nu
ej så,
i år är dig menat en kununjsbrud att
stå.»
7. »Och bättre är att vara i himme-
len en brud
än att på jorden bära kununjns skrud.
8. Och käraste min fader, I skaffen
mig en präst,
jag känner att döden snart bliver min
gäst.
9. Och käraste min broder, du gör
mig nu en bår,
och käraste min syster, du kruse nu mitt
hår.»
10. Och jungfrun hon vart döder och
lagder på en bår,
och tärnor och de jungfrur de kamma
hennes hår.
11. Så buro de jungfrunen allt utur
det hus,
Guds änglar de gingo framföre med ljus.
12. De buro det liket allt över kyrko-
vall,
och alla de Guds änglar gick framföre
och sang.
13. Så lade de den jungfrun i vigdan
mull,
— i de midsommartider —
och själva himlafadren han var henne
huld.
— i himmelen är alltid en stor glädje —

G.

Malax. Ur ett manuskript »hos Hinders». Uppt. Johan Dahlbo 1883.

1. Det sitter en duva på liljekvist,
— i messommars tiden —
hon sjunger så fagert om Herren Jesus
Krist.
— i himmelen är en stor glädje —
2. Hon sjunger, hon sjunger, hon
sjunger allt så:
»Det väntas en jungfru till himmelen
i år.»
3. »Nej, intet så kommer jag till him-
melen i år,
jag känner mig varken sjuk eller sår.»
4. Den jungfrun går hem på sin fa-
ders gård,
en styng i sin vänstra sida hon får.
5. »Kära ni min fader, I skaffen mig
präst,
jag känner att döden bliver min gäst.
6. Kära ni min moder, I bädden mig
säng,
i år så kommer jag på varken åker
eller äng.»
7. »Kära du min dotter, du talar in-
tet så,
i år är dig ämnat en konung att få.»
8. »Nej, bättre är att bliva i himmelen
bruden
än bära på jorden en konungaskrud.»

9. Kära du min broder, du gör mig
en bår,
kära du min syster, du kruser mitt hår.»

10. Så bår de den jungfrun utur
detta hus,
och alla Guds änglar gick före och sjung.

11. Så bår de den jungfrun allt över
körkovall,
och alla Guds änglar gick före och sjung.

12. Så lade de den jungfrun allt uti
svartan muld.
— i messommars tiden —
Själva Gud fader var henne huld.
— i himmelen är en stor glädje —

H.

Vörå, Rekipeldo. Sj. G. Klemits. Uppt. J. E. Wefvar 1876.

1. Här sitter en fågel på linnebärs-
kvist,
— i messommarstiden —
han sjunger så vackert om Jesum Krist.
— i himmelen där är en stor glädje —

2. Han sjunger, han sjunger, han
sjunger allt så:
»I år så väntar vi i himmelen en jungfru
att få.»

3. »Men huru kan jag komma till
himmelen i år,
ty jag känner mig varken sjuker eller
sår?»

4. Och jungfrun hon gångar sig på
höga faders gård,
där fick hon en styng uti vänstra sidan
sin.

5. Och jungfrun hon gångar sig på
sin faders höga bro,
där fick hon först känna, hur döden
hennes tog.

6. »Och kära du min broder, och bär-
ren fram min bår,
och kära ni mamseller, och krusen I
mitt hår.»

7. »Och kära du min dotter, vad ta-
lar du nu så,
i år så väntar jag dig en konungs son
att få.»

8. »Och kära ni min moder, sägen
intet så.
Hellre vill jag vara en kristelig brud
än vara här på jorden en kejsarfru.»

9. De buro det liket allt ifrån byn,
och himmelska klockor de ringde uti
skyn.

10. De buro det liket allt över en
grön äng,
— — — — —

11. De buro det liket på kyrkogården
fram,
och de heliga änglar de förde där med
ljus.

12. De satte ned liket i svartaste
jord,
och själver Jesus Kristus gjorde kor-
set utav guld.

13. Där växte upp en lilja på sköna
jungfruns grav,
— i messommarstiden —
hon grönskas än, hon grönskas än i dag.
— i himmelen där är en stor glädje —

I.

Vörå, Rekipeldo. Sj. Greta Mårtens. Uppt. J. E. Wefvar 1876.

1. Där spelade en fågel på linnebärs-
kvist,
— i messommarsnatten —
han spelade så ljuvligt för Herran Krist.
— i himmelen där är en stor glädje —
2. Där stod en jungfru och hörde
däruppå,
en styng i vänstraste sida hon fick.
3. »Ack kära ni min moder, I bjären
mig i säng,
det skall visst bliva min sista sotesäng.»
4. »Ack kära du min dotter, vi talar
du nu så?
I år så har jag tänkt giva dig en kejslerlig
son, en kejslerlig son.»
5. »Nej, förrän jag vill bliva en kej-
serlig fru, en kejslerlig fru,
långt hellre vill jag bliva en Kristi brud,
ja en Kristi brud.»
6. »Ack kära du min dotter, vi talar
du så?
7. »Nej, förrän jag vill bliva en greve-
fru, ja en grevefru,
långt hellre vill jag bliva en Kristi brud,
ja en Kristi brud.»
8. De buro det liket över en grön
äng, ja över en grön äng.
Där stodo Guds änglar som höfallen äng,
ja som höfallen äng.
9. Där växte upp en lilja på sköna
jungfrans grav, på sköna jungfrans grav,
hon växte allt upp till kyrkokamb, ja till
kyrkokamb.
10. Där växte upp en lilja på sköna
jungfrans grav, ja på sköna jungfrans
grav,
— i messommarsnatten —
hon grönskas än, hon grönskas än i dag.
— i himmelen där är en stor glädje —

OTRYCKTA J. (str. enl. A 1—15). Ni, Uppt. A. P. Svensson.

Översikt. K. (str. enl. E: 1—4, 5¹⁸, 6, 7, 10, 12). Snappertuna. Uppt. E. Hedman 1909.

L. (1—9, 11—13). Replot. Uppt. V. Sjöberg 1896.

M. (1—4, 5¹⁸, 8, 6, 7, 10, 12¹¹). Korsholm, Gerby. Sj. Mathilda Aspholm. Uppt. Th. af Reeth 1891.

N. (1—4, 5¹⁸, 7, 10, 12¹¹, 13³). Kors-

holm, Karpmo. Sj. Ulrika Dahlman (inlär i Tölby). Uppt. J. E. Wefvar 1876.

O. (1—4, 5¹⁸, 8, 10³, 12). Närpes, Finby. Sj. Maria Sjölund, f. 1879 Uppt. A. Adolfsson 1930.

P. (1, 5—7, 13 a). Maxmo. Sj. Kagg. Uppt. J. E. Wefvar 1876.

Q. (13 a, 13 b, 2). Korsholm, Voitby. Sj. Katarina Backman. Uppt. Th. af Reeth 1891.

Avvikelser i J enligt A.

1² H. s. s. vackert.

2² D. s. då e. b. o. hörde u. — 2² Säg v. d. [med] m. f. t. himmelen i å.

3¹ intet.

4¹ vem som dem s. v. — 4² H. Jesus Kristus t.

5¹ Så stod där. . . hörde u. — 5² enl. 2².

6² bära armborste.

7¹ armborstet v. s. den b. v. — 7² enl. 4².

8¹ hörde — 8² enl. 2².

10¹ enl. 7¹ — 10² enl. 4².

11¹ K. v. sju, då s. hon i. — 11² [så].

12² faller.

13² hoppade.

Avvikelser i K—Q enligt E.

1¹ liljonakvist K, M, N, O; liljekvist L; Det satte sig en fågel på linnelövskvist P—1^a vackert K, L, O; om Jesu Krist L; Han sjöngo så vackert om Herran Jesu Krist.

2¹ Hon sjunger, h. s. och s. a. s. L; De sjöngo, de sjöngo, de sjöngo allt så Q—2^a till himlen att få O; Till himlen är väntad en jungfru i år N.

3¹ Hur skall jag komma till K; Nej, intet kan jag komma till M; Hur skall jag kunna komma till N; Ty intet är jag M; Ty j. k. m. v. N; sjunker e. s. M, N; ej varken O.

4¹ [kära] L; gångar sig på M, N; [sin] M, O; käraste f. g. N; gingo O; Jungfrun hon gångar till kyrkogården fram K—4^a En styng M, N; vänstra sidan K; sin vänstra sida O; hon fick M; hon fått N.

5¹ [min] K, O; Käre ni m. m. M, N, P; I bädda min s. L; bädd nu u. m. s. K; [upp] O; en säng N, O; visst bädder ni m. s. M—5^a Jag hoppas det skall bli min sista sotesång P.

6¹ Ack käraste d. K; du min d. M, P; tal nu icke så K; du säger i. s. M, P—6^a en konung a. f. L; är du ärnad en konung till a. f. M; Jag väntar åt dig en kungason få K; I år så väntar jag dig en kejsarson a. f. P.

7¹ O. b. ä. att vara i himmelen brud L; Bättre det är att i h. stå b. K; Nej, b. ä. att få vara i h. brud M; O. b. så är det i h. att v. b. N; Och kära ni min moder, I säger

intet så —7^a Än äga K; Än att här på j. bära den kungsliga s. M; Än på j. till att b. en konungslig s. N; Nej, bättre är att vara en kristelig brud P.

8¹ *enl.* 5¹ M, O; skaffar ni M; en präst O—8^a Jag tror a. d. han M; J. t. full a. d. han är ju m. g. N; snart bliver m. g. L, O; skall bli min vän K.

10¹ blev döder K, M, N—10^a Och f. och mamseller K; O. jungfrur och fröknar M; de krusa K, O.

11¹ De buro den jungfrun ut av det hus L—11^a O. själva Guds M; [Och elva] L; de gingo f. L, N; [sina] L, M, N.

12¹ De förde den jungfrun till k. f. K; över kyrkovall L; Och jungfrun blev bären M; De bar ju den jungfrun N; allt ö. kyrkogård M, N; Så buro de henne på k. in O—12^a gingo före L; och sang K, L; Guds ä. de gingo framföre och sjöng O.

13¹ De lade den jungfrun i svartan mull L—13^a Gud Fader var henne huld L; höll nu h. k. N.

13 a¹ Så kommo det P; Det kom Q; två vita duvor från himmelen ned P, Q—13 a² Men innan de uppforo P; Och innan de uppflögo Q; så voro de tre P, Q.

13 b Den ena var Gud Fader, den andra var Guds son. Den tredje var Guds Helge And, som själva solen var Q.

*Omkv.*¹ i midsommartiden K, M, Q; i messommerstiden N; i missommarstiden P; på liljonakvist, på liljonakvist, *sista versen upprepas* O— *Omkv.*² [där] L, O; där var N.